

(בראשית כט,לה)

מוקדש לע"ג הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי ה"ן	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	152	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	שנא
		20:13	20:16	20:14	19:07	19:15	18:57	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א. "

בפרשתנו מתוארת עבודת הלויים בנשיאת המשכן.בסוף הפרשה מוזכר שהנשיאים תרמו עגלות למשכן שיעזרו ללויים בנשיאתו. רק בני קהת לא קיבלו עגלות וזאת משום ש"עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו". הם סחבו את כל הקודש ומשום קדושתם היה צריך לשאת אותם דווקא בכתף. "לשאת" מבטא גם מאמץ, נשיאה בעול. כדי להגיע אל כלי הקודש, להגיע אל הקדושה צריך להתאמץ, לשאת בעול. בפרשה מוזכר גם עניין היין שהרואה סוטה בקלקולה לב לקשיים, גורם לנו להתבטל ולא להתאמץ. בע"ה נזכה לב לקשיים, גורם לנו להתבטל ולא להתאמץ. בע"ה נזכה בשבת זו פרשת "נשא" לשאת לבבנו לשמיים אל אבינו שבשמיים בתפילה שיקרבנו לעבודתו, שנזכה לשאת בעול התורה והמצוות בשמחה ולצלוח את כל הקשיים בחיים. (ע"פ הרב אליעזר קשתיאל שליט"א). אוהב אתכם! שבת

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ט״ו סיון:</u> לה וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת יְהוָה עַל כֵּן קַרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו

ָּ וְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּרֱ אַחֶירֶ יָדְרֶ בְּעֹכֶף אֹיְבֶירֶ יִּשְׁתַּחָוּז לְרֵ בְּנֵי אָבִירֵ: ט גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּכֶף בְּנִי עַלִּיתָ כָּרֵע רָבֵץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ: י לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּיו רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: יא אֹסְרִי לַגֶּפֶן כתִּב עִירה עִירוֹ וְלַשֹּׁרֶקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיּן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים כתִּב סוֹתה סוּתוֹ: מִיַּיּן וּלְבֵן שָׁנַּיִם מִחַלָב:

(כנ"ל) (כנ"ל)

ז וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֵר שְׁמֵע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו כָב לוֹ וְעֵזֶר מִצֶּכִיו תִּהְיֶה: (<mark>כנ"ל)]</mark>

ענייני הזוהר – מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

יאמר זוהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה.

"מדרש פנחס", מר' פנחס שפירא מקוריץ.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, נשא, דפו"י דף קכ"א ע"א.

- א) וידכר וגו' נשא את ראש וגו'ו ר' אבא פתח. אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון אבא פתח. אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה. מקרא זה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו. כי תחילה אומר לא יחשוב לו. וגו' משמע שיש בו עון, אלא לא יחשוב לו. ולבסוף אמר, ואין ברוחו רמיה. ויש להסתכל בו. וכבר העמידוהו.
- ב) ת"ח בשעת דצלותא וכו': בוא וראה. בשעת תפלת המנחה הדין שירה בעולם, ויצחק, שהוא גבורה עליונה וקו שמאל דז"א. תקן תפלת המנחה שאז נעשה הזווג בסוד שמאלו תחת לראשי, וע"כ גבורה עלונה שולטת בעולם עד שבא ונכנס הלילה, משום שהגבורה מקבלת את הלילה. כלומר שלילה שהיא מלכות נמשכת מגבורה, שהיא תפלת המנחה, ומזמן שמתחיל תפלת המנחה, נפרש השמאל לקבל את המלכות, ונתעורר הלילה. השוא מלכות.
- ג) כתר דאתער כל וכו': אחר שנתעורר הלילה, כל אלו שומרי פתחים החצונים כולם מתעוררים בעולם ומתפשטים. וכל בני העולם טועמים טעם המות.
- ד) והא אתמר וכו': והרי למדנו, בחצות לילה ממש, נתעורר השמאל כמקודם, כבעת תפלת המנחה, והשושנה הקדושה, שהיא מלכות, מעלה ריחות שה"ם הארת החכמה משמאל, והיא משבחת ומרימה קול, אז עולה ושורה הראש שלה למעלה בשמאל, בסו"ה שמאלו תחת לראשי, והשמאל מקבל אותה. (וענין חצות עי' לעיל ויגש דף י"א ד"ה ביאור.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אחאב" (מלכים-א' פרקים טז,כט-כ) מקבילה ל-נשא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איזה קוכ היה

אוורי האש הגדוכה

ה. איך כתוב, באכ^ו מיכ^וים שהשמים התכסו הרבה ענגים

> ו. איזה תשובה קבל "הצועקים "הבעל עננו

א. כוי היה כותושבי גכעד והוא היה גביא כויוזד

ב. כבי אוזאב מובוז בנה וואת כדי כהכעים עשה

ג. מה גדוכ^ר היה אסר ורד וכ^רא יעצרכה

פתרונות לגליון הקודם:

אפרתי, בנה את המכוא, גיבור חיכי, דבר ה', הדשון, ויועש

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

